

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/40/2013
Identifikačné číslo spisu:	7011201070
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7011201070.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudkýň JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: mjr. Mgr. V. C., C., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou IURISTICO, s.r.o., Štefánikova 26, Košice proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-156/2011 zo dňa 3.10.2011 a preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-153/2011 zo dňa 30.9.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 49/2012-78 zo dňa 25.04.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 49/2012-78 zo dňa 25.04.2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že personálnym rozkazom 1. viceprezidenta Policajného zboru č. 26 zo dňa 29.06.2011 bol žalobca podľa ust. § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Zb. dňom 01.07.2011 preložený v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent špecialista protidrogového oddelenia odboru Východ Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru služobného úradu Ministerstva vnútra SR. Súčasne bol odvolaný dňom 30.06.2011 z doterajšej funkcie, pričom ustanovenie do funkcie dňom 01.07.2011 má byť vykonané riaditeľom Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru služobného úradu Ministerstva vnútra SR. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia je zrejmé, že personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 257/2011 bola v dôsledku organizačných zmien dňom 30.06.2011 zrušená funkcia žalobcu a bola vytvorená nová funkcia podľa § 35 ods. 3 zákona, pričom podľa 51. 4 ods. 2 písm. e) bod 2 nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 174/2010 v znení neskorších predpisov je pre preloženie na inú funkciu príslušný

1.viceprezident Policajného zboru. Proti predmetnému personálnemu rozkazu (č. 26) podal žalobca odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného. Následne bol žalobca v súlade s ust. § 33 ods. 1 zákona ustanovený do voľnej funkcie starší referent, špecialista protidrogového oddelenia odboru Bratislava, ÚBOK P PZ služobného úradu Ministerstva vnútra SR a to personálnym rozkazom riaditeľa ÚBOK P PZ č. 246 zo dňa 30.06.2011. Proti tomuto personálnemu rozkazu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo zamietnuté rozhodnutím žalovaného zo dňa 30.09.2011.

Ďalej mal krajský súd z obsahu spisu za preukázané, že personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 257/2011 minister vnútra SR dňom 30.06.2011 na odbore Východ ÚBOK P PZ zrušil 3 tabuľkové miesta funkcie staršieho referenta, špecialistu protidrogového oddelenia (funkcie s číselným označením ID 1390, ID 1391 a ID 1392) a dňom 01.07.2011 vytvoril 3 nové tabuľkové miesta - funkcie staršieho referenta špecialistu protidrogového oddelenia (funkcie s číselným označením ID 1390, ID 1391 a ID 1392) na odbore Bratislava ÚBOK P PZ. Na jednej zo zrušených funkcií konkrétne ID 1392 bol do dňa 30.06.2011 na odbore Východ ÚBOK P PZ ustanovený v súlade s § 33 ods. 1 zákona žalobca. Personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 257/2011 súčinnosťou od 01.07.2011 vykonal na ÚBOK P PZ tento organizačné a systemizačné zmeny. Ich súčasťou bolo aj presunutie 3 vyššie uvedených policajných funkcií z pôsobnosti odboru Východ ÚBOK P PZ do pôsobnosti odboru Bratislava ÚBOK P PZ.

Ďalej súd zistil, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vydal 1 .viceprezident Policajného zboru čl. 2 personálneho rozkazu č. 26 zo dňa 29.06.2011, ktorým žalobcu podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona z dôvodu organizačných zmien vyplývajúcich z personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 257/2011 dňom 01.07.2011 preložil k ÚBOK P PZ a dňom 30.06.2011 ho v súlade s § 35 ods. 9 zákona odvolal z doterajšej funkcie, v ktorej bol ustanovený a to z funkcie starší referent špecialista protidrogového oddelenia odboru Východ ÚBOK P PZ.

Podľa názoru krajského súdu je správna argumentácia žalovaného v súvislosti s posúdením zrealizovaných organizačných zmien u žalobcu. Z personálneho rozkazu aj z druhostupňového správneho rozhodnutia je dostatočne zrejmé, že odvolanie žalobcu z funkcie a potom jeho následné ustanovenie do inej funkcie, sa uskutočnilo z dôvodu organizačných zmien, ktoré sa realizovali v dôsledku personálneho rozkazu č. 257/2011.

V súvislosti s výkladom ustanovenia § 33 zákona krajský súd zdôraznil skutočnosť, že služobný pomer príslušníkov Policajného zboru, SIS, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR, Železničnej polície je svojou povahou inštitútom verejného práva, ide o právny pomer štátno-zamestnanecký. Takýto právny pomer nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu, čiže rozhodnutím o prijatí do služobného pomeru a po celú dobu svojho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým pomerom súkromno-právnym, kde účastníci majú rovnaké postavenie. To sa prejavuje okrem iného aj v právnej úprave týkajúcej sa zmeny služobného pomeru, služobnej disciplíny, skončenia služobného pomeru a nárokov s tým súvisiacich a ďalších prípadov rozhodovania služobných orgánov, ktorá sa vyhyba implementácii zmluvných prvkov (pre služobný pomer cudzorodý) do vzťahov, ktoré sú založené na tuhšej podriadenosti a nadriadenosti subjektov služobného pomeru, pre ktoré je charakteristické jednostranné rozhodovanie zamestnávateľského subjektu o právach a povinnostiach príslušníkov. Právna povaha takéhoto služobného pomeru príslušníkov PZ odráža osobitný charakter zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci, potreba pevného začlenenia policajta do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone, čo zvyrazňuje skutočnosť, že nemožno hovoriť o modifikácii súkromno-právneho pomeru, ale o špecifickom štátno-zamestnaneckom pomere verejného práva, ktorého právna úprava má formu kódexu (I Sžo/246/2009).

Vychádzajúc z uvedeného je dôvodné konštatovať, že zákonná úprava služobného pomeru príslušníkov ozbrojených zborov poskytuje príslušníkom v služobnom pomere nižšiu mieru ochrany, než je tomu u zamestnancov v pracovnom pomere, resp. umožňuje služobným orgánom operatívnejšie využitie príslušníkov, ktorých funkcia bola v dôsledku organizačných zmien zrušená ich ustanovením na služobné miesto v danom zbore pre plnenie úloh v inej funkcii. Žalobu preto zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Okrem iných dôvodov namietal, že správne orgány neskúmali a skutkovo nedoložili splnenie podmienky „nemožnosť prevedenia na inú funkciu v mieste výkonu doterajšej zrušenej funkcie“ ako jednu z nutných podmienok v hypotéze príslušnej právnej normy, čím zaťažili svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou pre nedostatok dôvodov (že sa jedná o uvedenú vadu nepreskúmateľnosti, ktorá je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia správneho orgánu, doložil rozhodnutím českého súdu v obdobnom prípade, aplikujúc normu rovnakého znenia). Ako v žalobe uviedol, voľná funkcia v mieste výkonu pôvodnej mojej zrušenej funkcie existovala. Správne orgány neskúmanie uvedenej nutnej podmienky absencie možnosti prevedenia na inú funkciu v mieste výkonu pôvodnej funkcie (neexistenciu takej funkcie) učinili v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci, keď dôvodili, že je vecou voľnej úvahy správneho orgánu, či príslušného policajta po zrušení jeho funkcie prevedú na inú funkciu v mieste výkonu jeho pôvodnej funkcie alebo ho preložia na inú funkciu do iného miesta výkonu. Odobrenie tohto právneho názoru správnych orgánov o možnosti voľnej úvahy o tejto otázke rozsudkom krajského súdu je dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia týmto súdom.

Relevantná právna norma - § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov stanovuje, že: policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 28.06.2013 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne relevantné nové skutočnosti, iba zastáva názor, že došlo k neprávnomu posúdeniu a rozhodnutiu vo veci. Žalovaný je toho názoru, že podaná žaloba netvrdí relevantné porušenie subjektívnych práv žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. ho potvrdil, pretože sa v zmysle s § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že spor medzi účastníkmi konania sa týka výkladu § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej zákon č. 73/1998 Z.z.), a to prevedenia policajta na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby v dôsledku zrušenia jeho funkcie ako dôsledok organizačnej zmeny.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zák. č. 73/1998 Z.z. policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia.

Pokiaľ ide o námietku, že organizačné zmeny ku dňu vydania personálneho rozkazu č. 26 neexistovali, keďže personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 257/2011, ktorým boli vykonané systemizačné a organizačné zmeny je zo dňa 30.06.2011. Uvedenú námietku senát hodnotí ako účelovú, pretože personálny rozkaz č. 257/2011 ma stanovenú účinnosť ku dňu 01. júla 2011, rovnako i personálny rozkaz č. 26 zo dňa 29.06.2011, týkajúci sa žalobcu. Rozhodujúce pri posudzovaní zákonnosti je vznik právnych účinkov individuálneho správneho aktu. Do doby nadobudnutia účinnosti nevytvára zmenu personálneho policajta a nevytvára prvok ukrátenia na právach, ktorý je základnou podmienkou prieskumu zákonnosti personálneho rozhodnutia. V daných súvislostiach je nevyhnutné

poukázať na to, že rozhodnutie o tom, či, kedy a aké organizačné zmeny budú vykonané v policajnom zbore je na riadiacich pracovníkoch policajného zboru a na túto časť rozhodnutia sa vzťahuje správna úvaha. Žalobca sa preto nemôže domáhať preukazovania existencie materiálnej potreby na vykonanie organizačnej zmeny. V tejto časti je potrebné poukázať na správny právny záver krajského súdu, že „právna povaha takéhoto služobného pomeru príslušníkov PZ odráža osobitný vzťah zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci...“. V tomto kontexte je potrebné posudzovať i určenie ďalšieho pracovného zaradenia policajta. Objektívne nie je možné aplikovať princípy z inštitútu prevedenia na inú prácu z pracovnoprávných vzťahov. Policajný zbor je vojensky organizovaný zbor. V súlade s princípom dobrej verejnej správy vo vojensky organizovaných zboroch sa potreba konkrétneho nasadenia policajta prezumuje. Zaradenie procesných postupov, ktoré by vyžadovali, aby riadiaci pracovníci polície preukazovali a dokladovali (v zmysle správneho konania) splnenie podmienky „nemožnosť prevedenia na inú funkciu v mieste výkonu doterajšej zrušenej funkcie“ je proti samotnej podstate služobnej prísahy policajta, kde policajt sľubuje, že bude disciplinovaný, t.j. že sa podriadi potrebám policajného zboru na jeho zaradenie.

Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené nedodržanie požiadavky na prerokovanie návrhu na prevedenie alebo preloženie policajta na inú funkciu z dôvodu organizačných zmien s príslušným odborovým orgánom podľa § 225 ods. 2 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z., najvyšší súd poukazuje na to, že vady v tomto procesnom postupe služobného úradu nie sú v zmysle zákona sankcionované neplatnosťou prevedenia alebo preloženia. Je potrebné poukázať na to, že zákon explicitne ustanovuje prípady neplatnosti (napr. § 227 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. pri prepúšťaní zo služobného pomeru). Prevedenie a preloženie policajta v dôsledku organizačnej zmeny nie je svojou intenzitou sankcionované neplatnosťou z dôvodu procesných väd pri prerokovaní s odborovou organizáciou. Sankcionovanie neplatnosťou najvyšší súd nezistil ani z Kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa pre príslušníkov Policajného zboru na rok 2011.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.